

[Ritta Ahm.]

ikke kan tilslutte os mindretallets ændringsforslag.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg skal kort meddele, at vi vil stemme imod ændringsforslag nr. 1, 2, 4, 6 og 8, men stemme for ændringsforslag nr. 3 og undlade at stemme for ændringsforslag nr. 5 og 7.

Jeg hørte godt bemærkningerne fra hr. Auken om, at det var et skridt på vejen. Jeg er bange for, at det er det modsatte. Årsagen til dette forslag er alene et EF-direktiv.

Jeg har nævnt under udvalgsbehandlingen og også under førstebehandlingen, at tidspunktet også betyder, at man griber ind i overenskomstforhandlingerne, som man ganske vist i forvejen næsten har umuliggjort med de indgreb, man har foretaget. Jeg er også bange for, at hvis vi binder vore løsninger og vor stillingtagen til det krav, der ligger om værn mod usaglige og utidige afskedigelser, til EF-udviklingen, som man gør her, så tegner det ikke godt for den danske arbejderklasse. Derfor vil vi undlade at stemme ved tredje behandling.

Arnfast (CD):

Centrum-demokraterne har ikke været repræsenteret i de udvalg, der har arbejdet med dette forslag, men vi har været indkaldt til nogle møder, hvor vi har fulgt forligsbestræbelserne, og vi er kommet til den slutning, at vi vil stemme for det af flertallet fremlagte forslag. Vi ser mange gode grunde til at tage de spørgsmål op, som hr. Ninn-Hansen og fremskridtspartiet har nævnt, men vi mener, det er af betydning, at der bag dette nye lovforslag er så stort et flertal som muligt, og derfor vil vi tilslutte os.

Wilhelm (VS):

Da VS' ordfører, hr. Kurt Hansen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne blot knytte nogle meget korte kommentarer til forslaget og ændringsforslagene.

Hvis det var rigtigt, hvad den socialdemokratiske ordfører, hr. Auken, sagde, at dette gav ubetinget beskyttelse mod kollektive afskedigelser, og sådan faldt ordene, så ville det nok ikke have været noget stort problem. Men det er jo en lodret usandhed. Der er så mange undtagelser, og der er så mange dispensationsmuligheder, og man kan på de helt små virksom-

heder stadig væk fyre rask væk og uden fristforlængelser. Man kan på virksomheder med omkring de 20 ansatte fyre op til halvdelen, uden at man overhovedet bliver berørt af denne lov, og man kan på større virksomheder fyre de 10 pct. eller flere, indtil man når størrelsen de 300.

Der er altså ikke tale om beskyttelse mod kollektive afskedigelser. Vores bedømmelse er, som vi har gjort rede for i mindretalsbetænkningen og ved første behandling, at der ikke engang, alt taget i betragtning, er tale om en entydig fordel for lønarbejderne. Vi kan derfor ikke medvirke, men vil undlade at stemme om forslaget som helhed.

Om ændringsforslagene kan jeg sige, at vi vil stemme for det eneste, der indeholder en – ja, det indeholder såmænd ikke engang en forbedring, det opretholder bare muligheden for at forlænge fristerne, altså ændringsforslag nr. 3. Vi vil stemme imod de øvrige ændringsforslag, som alle sammen er forringelser, indtil vi kommer til de sidste af dem. Dér er man inde på spørgsmålet om måden, loven skal håndteres på, og det vil vi i konsekvens af, at vi undlader at stemme om lovforslaget som helhed, også undlade at blande os i.

For at spare tingets tid kan jeg sige det samme om det næste forslag, som jo er en konsekvens eller en følge af dette. Vi agter ikke at blande os i nuancerne i ændringsforslagene til det andet forslag, altså vedrørende ændring af retsplejeloven som konsekvens af dette, og vi undlader også at stemme om det forslag som helhed, når det kommer dertil ved tredje behandling.

Arbejdsministeren (Erling Jensen):

Jeg er glad for hr. Aukens understregning af, at dette lovforslag udtrykker en forbedring af forholdene med hensyn til sikkerhed og tryghed i ansættelsen, men for socialdemokratiet og regeringen kun er at betragte som en begyndelse på et moderne lovgivningsarbejde på dette område. Derfor er jeg også glad for, at hr. Henning Philipsen på socialistisk folkepartis vegne tilsluttede sig dette ud fra tilsvarende motiver. Jeg kan kun beklage – men ikke sige, at det overraskede mig at høre – hr. Jørgen Jensens og hr. Wilhelms holdning.

Jeg skal bekræfte, at tankegangen om muligheder for henholdsvis indskrænkning og udvidelse af 30 dages reglen skyldtes et ønske